

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt torsdag den 22. oktober 2015

Sag 43/2015

HK Danmark som mandatar for

A og B

(advokat Michael Møllegaard Jessen for begge)

mod

DSB

(advokat Morten Ulrich)

I tidligere instanser er afsagt kendelser af Retten i Nykøbing Falster den 1. september 2014 og kendelse af Østre Landsrets 19. afdeling den 12. november 2014.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Lene Pagter Kristensen, Jens Peter Christensen og Lars Hjortnæs.

Påstande

HK Danmark som mandatar for A og for B har principalt nedlagt påstand om, at kæremålene skal behandles. Subsidiært at afvisning alene kan ske efter retsplejelovens § 389 a, stk. 1, 1. pkt.

DSB har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling

Retten i Nykøbing Falster afsagde den 1. september 2014 kendelser om henvisning af begge sager, der vedrører spørgsmål om passende ansættelsessted. Af kendelserne fremgår bl.a.:

”I medfør af retsplejelovens § 238 er sagsøgtes hjemting i den retskreds, hvor hovedkontoret ligger. Herefter samt idet sagsøgerens ansættelsessted ikke længere er i Nykøbing Falster, findes Retten i Nykøbing Falster ikke at være rette værneting, jf. retsplejelovens § 242, stk. 1.

Da sagsøgte efter de foreliggende oplysninger ikke har værneting her ved retten, henvises sagen til afgørelse ved sagsøgtes værneting, jf. retsplejelovens § 248, stk. 2, hvorfor

bestemmes:

Sagen henvises til Retten i Glostrup.”

HK Danmark som mandatar for A og B kærede begge til Østre Landsret.

Østre Landsret afviste ved kendelse af 12. november 2014 begge kæremål under henvisning til retsplejelovens § 253, stk. 4, jf. stk. 3.

Anbringender

HK Danmark som mandatar for A og B har anført bl.a., at det ikke synes oplagt at henføre en afgørelse om stedlig kompetence til en delafgørelse, da afgørelsen ingen materiel betydning har for sagens afgørelse, men alene afgør, hvor sagen skal behandles.

Kendelserne er ikke afsagt under hovedforhandlingen eller dennes forberedelse. Sagerne var ikke berammet, da de blev henvist. Derfor må kære kunne ske direkte til landsretten efter retsplejelovens § 389, stk. 1.

DSB har anført bl.a., at Østre Landsret med rette har afvist kæremålene, da der ikke forelå tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, hvilket er en betingelse, uanset om kendelserne var omfattet af retsplejelovens § 253 eller § 389 a.

Det kan imidlertid have betydning for, om Procesbevillingsnævnet bør meddele kæretiladelse, om spørgsmålet henhører under retsplejelovens § 389 a, hvor det i bemærkningerne synes at fremgå, at der netop bør kunne gives tilladelse til kæremål om afgørelser vedrørende stedlig kompetence.

Højesterets begrundelse og resultat

Af de grunde, der er anført af landsretten, stadfæster Højesteret kendelsen.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger vedrørende kæresagen til nogen anden part.